

वा० रा०

॥ २१६ ॥

ओजसा बलेन दृप्तवाक्यानां गर्विष्ठवचसां ॥ ५१ ॥ आहवेनिगृहीतारं जेतारमितियावत् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ एवंप्रभावंत्वांहंतदृष्ट्वा हतप्रिया इमं देहं धारया
मि ॥ अतः स्थिरा कठिनहृदयास्मीतिजाने ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तदा त्वभिहता अभिघातमात्रं प्राप्ता ॥ अद्यतु निपातितास्मि ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अनवगुंठितां

ओजसा दृप्तवाक्यानां वक्तारं रिपुसन्निधौ ॥ स्वयथ भृत्यगोप्तारं हंतारं भीमकर्मणां ॥ ५१ ॥ हंतारं दानवैद्राणां यक्षाणां च सहस्रशः ॥ नि
वातकवचानां तु निगृहीतारमाहवे ॥ ५२ ॥ नैकयज्ञविलोप्तारं त्रातारं स्वजनस्य च ॥ धर्मव्यवस्थाभेत्तारं मायास्रष्टारमाहवे ॥ ५३ ॥ दे
वासुरनृकन्यानामाहर्तारं ततस्ततः ॥ शत्रुस्त्रीशोकदातारं नेतारं स्वजनस्य च ॥ ५४ ॥ लंकाद्वीपस्य गोप्तारं कर्तारं भीमकर्मणाम् ॥ आ
स्माकं कामभोगानां दातारं रथिनां वरम् ॥ ५५ ॥ एवं प्रभावं भर्तारं दृष्ट्वा रामेण पातितं ॥ स्थिरास्मि या देहमिमं धारयामि हतप्रिया ॥
॥ ५६ ॥ शयनेषु महोर्हेषु शयित्वाराक्षसेश्वर ॥ इह कस्मात् प्रसुप्तोऽसि धरण्यां रेणुगुंठितः ॥ ५७ ॥ यदा मे तनयः शस्तो लक्ष्मणेनेन्द्रजिद्यु
धि ॥ तदा त्वभिहतातीव्रमद्यत् त्वस्मिन् निपातिता ॥ ५८ ॥ साहं बंधुजनैर्हीना हीनानाथेन च त्वया ॥ विहीना कामभोगैश्च शोचिष्ये शाश्वतीः
समाः ॥ ५९ ॥ प्रपन्नो दीर्घमध्वानं राजन्नद्य सुदुर्गमं ॥ नय मामपि दुःखार्तानवर्तिष्ये त्वया विना ॥ ६० ॥ कस्मात् त्वमां विहाये ह रूपणां
गंतुमिच्छसि ॥ दीनां विलपतीं मंदां किंच मां नाभिभाषसे ॥ ६१ ॥ दृष्ट्वा नखत्वं भिक्षुद्वो मामिहानवगुंठितां ॥ निर्गतां नगरद्वारात् पद्भ्या
मेवागतां प्रभो ॥ ६२ ॥ पश्येष्टदारदारां स्तेभ्यः पृथग्विज्जावगुंठनान् ॥ बहिर्निष्पतितान् सर्वान् कथं दृष्ट्वा न कुप्यसि ॥ ६३ ॥ अयं क्रीडा
सहायस्तेनाथो लालप्यते जनः ॥ न चैनमाश्वासयसि किं वानबहुमन्यसे ॥ ६४ ॥ यास्त्वया विधवाराजन्कृतानैकाः कुलस्त्रियः ॥ पति
व्रताधर्मरता गुरुशुश्रूषणे रताः ॥ ६५ ॥

यक्रण्यादीनामिति शेषः ॥ ६५ ॥

अष्टावगुंठनां ॥ ६२ ॥ अष्टं लज्जारक्षकमवगुंठनं येषां तान् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ नैकाः कुलस्त्रि

यु० का०

॥ २१६ ॥